

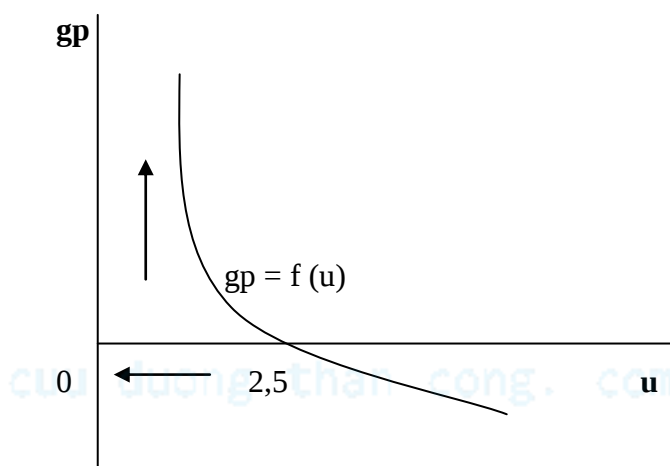
Quan hệ giữa Thất nghiệp và Lạm phát – Đường Philips

1- Đường Philips ban đầu

A.W. Philips người Anh, năm 1958, trong cuốn “ Mối quan hệ giữa Thất nghiệp và nhịp độ thay đổi tiền lương ở liên hiệp Anh” đã chỉ ra rằng: Mối quan hệ có tính ổn định giữa mức thất nghiệp và nhịp độ tăng tiền lương trung bình trong gần 100 năm nghiên cứu. Thất nghiệp cao khơi tiền lương tăng chậm và thất nghiệp giảm khi mức tiền công tăng lên nhanh.

Theo số liệu thống kê của Philips, tỷ lệ thất nghiệp ở mức 2,5% thì nền kinh tế có tỷ lệ lạm phát bằng 0. Khi tỷ lệ thất nghiệp lớn hơn 2,5% thì tỷ lệ lạm phát nhỏ hơn 0 và khi tỷ lệ thất nghiệp nhỏ hơn 2,5% thì tỷ lệ lạm phát lớn hơn 0.

Đường Philips minh họa cho thống kê trên đây thể hiện như sau:

Phương trình đường Philips:

Gọi:

- W là tiền công danh nghĩa, ΔW là mức gia tăng tiền công danh nghĩa. Vậy, tốc độ thay đổi của tăng tiền công danh nghĩa được xác định là $\frac{\Delta W}{W}$
- $(u - u^*)$ là thất nghiệp chu kỳ
- β là tham số phản ánh độ nhạy cảm giữa thất nghiệp và lạm phát.

Như vậy, quan hệ giữa tốc độ thay đổi tiền công và thất nghiệp chu kỳ được biểu diễn qua công thức:

$$\frac{\Delta W}{W} = -\beta(u - u^*)$$

Nếu giả định $\frac{\Delta W}{W}$ là ổn định thì mức tăng tính theo phần trăm của tiền công danh nghĩa sẽ bằng mức lạm phát. Nghĩa là:

$$gp = -\beta(u - u^*)$$

Phương trình trên đây được gọi là phương trình **Đường Philips ban đầu**. Phương trình Đường Philips ban đầu hàm ý rằng: ***có thể đánh đổi lạm phát nhiều hơn để có một tỷ lệ thất nghiệp ít hơn và ngược lại.***

2- Đường Philips mở rộng

Mô hình đường philips được hưởng ứng rộng rãi những năm 60. Tuy nhiên những năm sau đó, tình hình kinh tế thay đổi: Nhiều nền kinh tế vừa có thất nghiệp cao lại vừa có lạm phát cao.

Mặt khác, đời sống dân cư thực sự biểu hiện qua tiền công thực tế chứ không phải tiền công danh nghĩa. Khi lạm phát cao và thường xuyên thì ***dự tính về lạm phát*** được các nhà kinh tế quan tâm nhiều hơn.

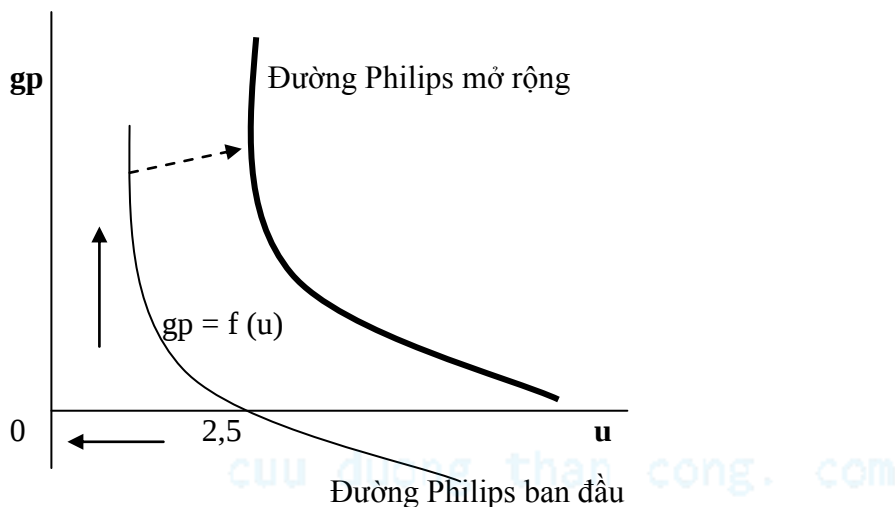
Nếu thay đổi tỷ lệ biến động của tiền công danh nghĩa bằng tỷ lệ biến động của tiền công thực tế, đồng thời vẫn giả định tốc độ thay đổi của tiền công danh nghĩa là ổn định, thì phương trình đường Philips được viết lại như sau:

$$gp - gp_e = -\beta(u - u^*)$$

$$\Leftrightarrow gp = gp_e - \beta(u - u^*)$$

Trong đó gp_e là tỷ lệ lạm phát dự kiến.

Phương trình trên đây được gọi là phương trình Đường Philips mở rộng. Phương trình này hàm ý: Khi có dự kiến về lạm phát thì ***đường Philips mở rộng sẽ dịch chuyển so với đường Philips ban đầu một khoảng đúng bằng với tỷ lệ lạm phát dự kiến.*** Đường Philips mở rộng thường được nhắc đến khi xem xét nền kinh tế ở trung hạn.

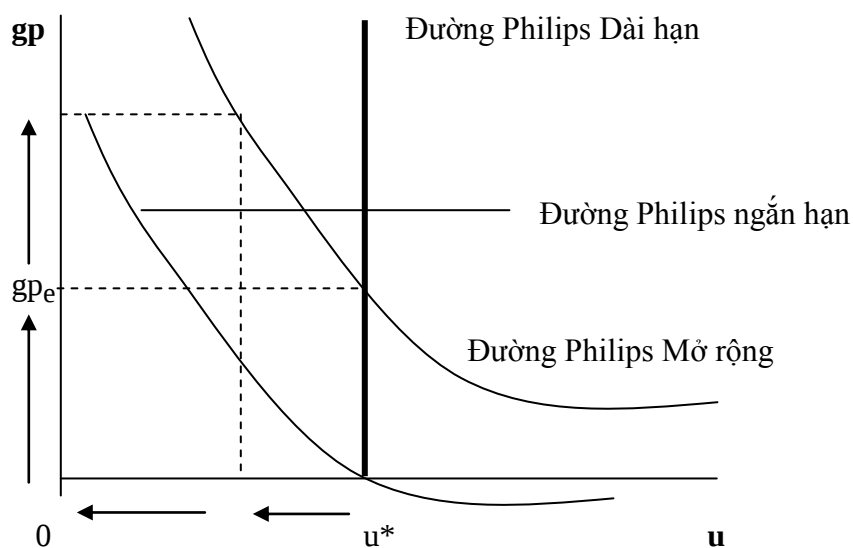

Đường Philips dài hạn

Trong dài hạn, lạm phát được dự kiến một cách đầy đủ và hầu hết các biến số danh nghĩa đều được điều chỉnh theo lạm phát. Điều này nghĩa là, $gp - gp_e$ sẽ tiến dần tới 0. Phương trình đường Philips mở rộng sẽ được viết lại :

$$0 = -\beta(u - u^*) \text{ hoặc } u = u^*.$$

Phương trình trên đây được gọi là phương trình Đường Philips dài hạn. Đường Philips dài hạn hàm ý: Đối với mọi mức lạm phát tiền công, **tỷ lệ thất nghiệp thực tế luôn luôn ở mức tỷ lệ thất nghiệp tự nhiên**. Đường Philips dài hạn là đường thẳng đứng, song song với trục tung và cắt trục hoành ở mức tỷ lệ thất nghiệp tự nhiên, **không còn có sự đánh đổi giữa thất nghiệp và lạm phát**.

cuu duong than cong. com

cuu duong than cong. com